

UOHSX00EXBFZ

PŘESEDNA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0080/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-21463/2021/162/JSr

Brno 07.07.2021

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 23. 4. 2021, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jeNž podal navrhovatel –

- **OKsystem a.s.**, IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 15. 2. 2021 JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem ev. č. ČAK 04825, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 9,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0040/2021/VZ, č. j. ÚOHS-11985/2021/500/Alv ze dne 8. 4. 2021, vydanému ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Podpora, nutný rozvoj a ukončení OKaplikací rezortu MPSV**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 9. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 9. 2020 pod ev. č. Z2020-032736, ve znění oprav uveřejněných dne 19. 10. 2020, dne 29. 10. 2020, dne 9. 11. 2020, dne 4. 12. 2020 a dne 8. 1. 2021, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 21. 9. 2020 pod ev. č. 2020/S 183-

442345, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 10. 2020 pod ev. č. 2020/S 204-497171, dne 30. 10. 2020 pod ev. č. 2020/S 212-519613, dne 9. 11. 2020 pod ev. č. 2020/S 218-536133, dne 4. 12. 2020 pod ev. č. 2020/S 237-585878 a dne 8. 1. 2021 pod ev. č. 2021/S 005-007737,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0040/2021/VZ, č. j. ÚOHS-11985/2021/500/Alv ze dne 8. 4. 2021

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 16. 9. 2020 zahájil zadavatel – Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2 (dále jen „**zadavatel**“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ podle zákona otevřené řízení na veřejnou zakázku s názvem „Podpora, nutný rozvoj a ukončení OKaplikací rezortu MPSV“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 9. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 9. 2020 pod ev. č. Z2020-032736, ve znění oprav uveřejněných dne 19. 10. 2020, dne 29. 10. 2020, dne 9. 11. 2020, dne 4. 12. 2020 a dne 8. 1. 2021, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 21. 9. 2020 pod ev. č. 2020/S 183-442345, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 10. 2020 pod ev. č. 2020/S 204-497171, dne 30. 10. 2020 pod ev. č. 2020/S 212-519613, dne 9. 11. 2020 pod ev. č. 2020/S 218-536133, dne 4. 12. 2020 pod ev. č. 2020/S 237-585878 a dne 8. 1. 2021 pod ev. č. 2021/S 005-007737 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 1. 12. 2020 uveřejnil zadavatel Vysvětlení zadávací dokumentace č. 7 a dne 15. 12. 2020 Vysvětlení zadávací dokumentace č. 10 (dále společně jen „**vysvětlení zadávací dokumentace**“), kterými změnil zadávací podmínky ohledně kvalifikačních požadavků na členy realizačního týmu dodavatele.
3. Dne 5. 1. 2021 a dne 6. 1. 2021 doručil navrhovatel – OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupen na základě

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona.

plné moci ze dne 15. 2. 2021 JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem ev. č. ČAK 04825, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 9 (dále jen „**navrhovatel**“) – zadavateli námitky z týchž dnů (dále společně jen „**námítky**“), kterými mimo jiné tvrdil, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci změny zadávacích podmínek učiněné prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace neprodloužil lhůtu k podání nabídek. Rozhodnutím zadavatele o námitkách ze dne 20. 1. 2021 zadavatel námitky navrhovatele ze dne 5. 1. 2021 odmítl a Rozhodnutím zadavatele o námitkách ze dne 22. 1. 2021 zadavatel odmítl rovněž námitky ze dne 6. 1. 2021.

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 1. 2. 2021 návrh navrhovatele z téhož dne (dále jen „**návrh**“) na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky. Shrnutí všech návrhových námitek navrhovatele je uvedeno v bodě 3. napadeného rozhodnutí.
5. Dnem, kdy Úřad shora uvedený návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. S0040/2021/VZ.

II. **Napadené rozhodnutí**

6. Dne 8. 4. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0040/2021/VZ, č. j. ÚOHS-11985/2021/500/Alv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž v souladu s § 257 písm. h) zákona rozhodl o zastavení správního řízení v části návrhu týkající se namítaného porušení § 99 odst. 2 zákona, kterého se měl zadavatel dopustit tím, že při změnách zadávacích podmínek ohledně kvalifikačních požadavků na členy realizačního týmu dodavatele učiněných prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace neprodloužil lhůtu k podání nabídek. V této části totiž návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky.

III. **Rozklad navrhovatele**

7. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 23. 4. 2021. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 8. 4. 2021. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

8. Z rozkladu vyplývá přesvědčení navrhovatele o tom, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení některých šetřených otázek. Rozpor s právními předpisy a nesprávnost napadeného rozhodnutí, jakož i správního řízení, které předcházelo jeho vydání, navrhovatel spatřuje v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a dále v nesprávném právním hodnocení věci, pokud se jedná o splnění základních procesních podmínek pro rozhodnutí v části věci ve smyslu § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu.
9. Napadené rozhodnutí také dle názoru navrhovatele vychází z nesprávného právního posouzení lhůt pro podání námitek ve smyslu § 242 zákona. Na základě nesprávných

právních úvah pak Úřad dle navrhovatele přijal chybný procesní závěr o naplnění podmínek pro částečné zastavení správního řízení.

Závěr rozkladu

10. Závěrem rozkladu navrhovatel předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

11. Zadavatel se k rozkladu navrhovatele vyjádřil přípisem ze dne 6. 5. 2021, v němž vyjádřil své přesvědčení o správnosti napadeného rozhodnutí. Dle zadavatele je napadené rozhodnutí založeno na úplném a správném skutkovém i právním posouzení věci, přičemž zákonné podmínky pro vydání částečného rozhodnutí ve věci stanovené správním řádem byly pro vydání napadeného rozhodnutí dle jeho názoru naplněny.
12. Dále zadavatel poukazuje na nutnost odlišovat instituty námitek proti zadávacím podmínkám a námitek proti úkonu zadavatele, kterým se zadávací podmínky mění. V závěru svého vyjádření proto zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad navrhovatele zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož právního předpisu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise bylo nutno přijmout následující závěr.
15. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo přistoupeno k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

16. Navrhovatel rozkladem brojí proti napadenému rozhodnutí dvojí argumentací. Jednak tvrdí, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádné vysvětlení úvah, proč bylo dle § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu účelné vydat částečné rozhodnutí, a zároveň podle něj nejsou podmínky této účelnosti vůbec naplněny, což však Úřad nesprávně právně vyhodnotil, neboť naopak shledal, že splněny jsou. Za druhé pak navrhovatel tvrdí, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného posouzení lhůt pro podání námitek, a proto nebyly naplněny podmínky pro částečné zastavení správního řízení.

K otázce vydání částečného rozhodnutí

17. Navrhovatel tedy v rozkladu nepopírá, že rozhodnutí v části věci dle § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu umožňuje povaha této věci, nicméně uvádí, že to není v daném případě účelné a Úřad se s otázkou účelnosti ani žádným způsobem nevypořádal.
18. K tomu je možno uvést, že Úřad se k otázce účelnosti vyjádřil v bodech 20. a 21. napadeného rozhodnutí skutečně jen v krátkosti, nicméně správně a dostatečně. Případné doplnění odůvodnění, proč bylo možné využít institutu rozhodnutí v části věci, je dle principu, že rozhodnutí I. a II. stupně Úřadu tvoří jeden celek,² poskytnuto na tomto místě.
19. Úřad v bodě 20. napadeného rozhodnutí správně uvedl, že vydání částečného rozhodnutí týkajícího se jen části předmětu přezkumu může být praktické (jinými slovy tedy účelné) v případech, kdy určitá část předmětu řízení již nevyžaduje další zjišťování podkladů a daný předmět řízení je fakticky i právně dělitelný. Následně v bodě 21. napadeného rozhodnutí sdělil zásadní myšlenku, která jej vedla k přesvědčení, že by bylo namístě o části věci rozhodnout již v danou chvíli samostatně, tedy že nemá pochybnosti o skutkovém stavu a na posuzovaný problém si vytvořil finální právní názor.
20. Odůvodnění účelnosti postupu Úřadu je pak namístě doplnit o zdůvodnění, jak správně poznamenává navrhovatel, čím postup Úřadu spočívající ve vydání částečného rozhodnutí přispěje k hospodárnosti a rychlosti řízení. Ačkoliv není v tomto případě účelnost tohoto postupu zcela jednoznačná, pokud jsou vzaty v potaz Úřadem výše uvedené závěry, a také skutečnost, jakým způsobem je o části věci rozhodováno (tedy zastavením, neboť se Úřad uvedenými tvrzeními navrhovatele z důvodu opožděného podání námitek vůbec nemůže zabývat), lze seznat, že oddělení této části věci určitým způsobem prospívá i této zmiňované rychlosti a hospodárnosti správního řízení.
21. Předně, je-li účelnost částečného rozhodování posuzována tak, jak to činí Úřad, zadavatel i navrhovatel se v nejbližší možnou chvíli dozvědí závěry Úřadu k té části posouzení věci, v níž je dle Úřadu řešení jasné. Ve zde dotčené části návrhu týkající se otázky prodloužení lhůty k podání nabídek jsou tedy o právním názoru Úřadu účastníci řízení zpraveni a není zbytečně vyčkáváno na věcné posouzení ostatních (lze říci složitějších) částí návrhu.
22. Vzhledem k povaze rozhodnutí v této části již zároveň nelze očekávat, že by byla upozaděna některá tvrzení navrhovatele, která jsou relevantní pro zbytek věci. Část návrhu týkající se neprodloužení lhůty pro podání nabídek je samostatnou námitkou, která nemá pro posouzení ostatních tvrzení navrhovatele žádnou relevanci. Daná část je tedy v částečném rozhodnutí osamostatněna ku prospěchu rychlosti informování účastníků, kteří s novými poznatky o závěrech Úřadu mohou naložit, a to ještě v době, kdy je Úřadem věcně zbytek případu posuzován. I v tomto ohledu má tak částečné rozhodnutí potenciál hospodárnosti, neboť například v případě, kdy některý z účastníků se závěry o opožděnosti námitek s Úřadem nesouhlasí (tak jako nyní navrhovatel), lze tuto spornou procesní otázku vyřešit s předstihem a nezatěžovat jejím prostřednictvím věcný přezkum případu.
23. V neposlední řadě svědčí tento postup také přehlednosti správního řízení. Pokud se určitá část argumentace navrhovatele týká skutečností, které byl povinen namítat v určité lhůtě, ovšem tak neučinil, jedná se o samostatnou procesní otázku, která byla Úřadem správně

² Viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 165/2018-40 ze dne 16. 8. 2018.

(viz dále v tomto rozhodnutí) vyřešena zastavením správního řízení v intencích těchto konkrétních námitek.

24. Bez povšimnutí pak nelze ponechat ani to, že zvolený procesní postup Úřadu žádnému z účastníků neupírá žádná práva a nemá na posouzení zbytku případu jakýkoliv negativní vliv. Vydání částečného rozhodnutí o procesní otázce, jejíž posouzení Úřadem již bylo ukončeno, tak nemá žádný negativní rozměr, přitom má však potenciál přednostně zpravit účastníky řízení o části věci, jejíž dokazování a posuzování je již ukončeno. I navrhovatelem namítaná podmínka účelnosti tohoto postupu je proto splněna, a pokud se k ní Úřad v napadeném rozhodnutí vyjádřil toliko okrajově, byly potřebné úvahy doplněny v tomto rozhodnutí o rozkladu. Napadené rozhodnutí je však i bez tohoto doplnění přezkoumatelné a zákonné. Námitka navrhovatele je proto nedůvodná.

K otázce opožděnosti námitek navrhovatele

25. Navrhovatel ve druhé části rozkladu obsáhle brojí proti závěrům Úřadu, že proti vysvětlením zadávací dokumentace, kterými byly změněny zadávací podmínky veřejné zakázky, ovšem nebyla prodloužena lhůta pro podání nabídek, byl povinen podat námitky dle § 242 odst. 2 zákona ve lhůtě 15 dnů od tohoto úkonu. Navrhovatel je totiž přesvědčen, že mu pro podání námitek svědčila lhůta dle odst. 4 téhož ustanovení, tedy až do konce lhůty pro podání nabídek. Stěžejním bodem jeho argumentace je přitom to, že lhůta pro podání nabídek je jakožto zadávací podmínka součástí zadávací dokumentace, a proto je v případě změny zadávací dokumentace namíste podat námitky ve lhůtě dle zmiňovaného § 242 odst. 4 zákona.
26. Na tomto místě je potřeba předně upozornit na závěry Úřadu formulované v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0005/2021/VZ a na závěry jeho předsedy v rámci řízení o rozkladu proti tomuto rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ. V těchto recentních správních řízeních byla řešena mimo jiné i otázka zdejší, tedy jakou povahu má neprodloužení lhůty k podání nabídek v případě, kdy tato lhůta dle § 99 odst. 2 zákona prodloužena být měla. Neboť se problematika obou věcí skutečně překrývá, je zde dále rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ přímo citováno:

„Zákon v oblasti přezkumu postupu zadavatele zjednodušeně řečeno odlišuje v § 242 námitky proti úkonům nebo opomenutím zadavatele, tedy jeho postupu v zadávacím řízení (dále též ‚postup‘), a námitky proti podmínkám (kvalifikačním či zadávací dokumentaci).

Co se týká úkonů zadavatele, zákon neobsahuje žádný jejich souhrnný výčet. Z ustanovení § 241 odst. 2 zákona se podává, že ‚námitky lze podat proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení...‘. Rovněž návrh lze podat dle § 250 odst. 1 zákona ‚proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, zejména proti...‘. Zákon reflektuje, že právně lze jednat konáním nebo opomenutím.

Jakkoliv tedy zákon nepředkládá celý výčet možných úkonů, příp. opomenutí zadavatele, lze obsah tohoto pojmu dovodit z práva soukromého a postupem zadavatele bude takové jeho jednání, které vyvolává právní následky v zadávacím řízení. Pokud tedy zadavatel vysvětlením zadávací dokumentace ve smyslu § 98 provede změnu zadávacích podmínek, je povinen postupovat podle § 99 zákona, vyžaduje-li to povaha změny (nebo doplnění) zadávací dokumentace. Pokud zadavatel zveřejní ve Věstníku veřejných zakázek opravný

formulář, kterým prodlouží lhůtu pro podání nabídek dle § 99 odst. 2 zákona, jedná se o jednání/úkon zadavatele.

(...)

To, čeho se zadavatel dle navrhovatele dopustil, je opomenutí prodloužit lhůtu pro podání nabídek, či úkon spočívající v nedostatečném prodloužení lhůty pro podání nabídek. Obojí dle navrhovatele představuje porušení ustanovení § 99 odst. 2 zákona. Za situace, kdy byla dle navrhovatele naplněna hypotéza § 99 odst. 2 zákona (došlo ke změně zadávací dokumentace, která vyžadovala prodloužení lhůty pro podání nabídek), zadavatel dle jeho názoru nejednal v souladu s tímto ustanovením.

Námítky proti porušení § 99 odst. 2 nejsou a z povahy věci nemohou být námítkami proti zadávací dokumentaci, resp. proti zadávacím podmínkám. Tím, že zadavatel neprodlouží lhůtu pro podání nabídek v souvislosti s konkrétní změnou zadávací dokumentace, totiž zadavatel do zadávací dokumentace nezasahuje, pouze nečiní, co současně se změnou zadávací dokumentace dle § 99 odst. 2 zákona činit má, čímž porušuje svou povinnost postupovat řádně v zadávacím řízení. Proti nezákonnému postupu zadavatele v zadávacím řízení je třeba se bránit námítkami ve lhůtách dle § 242 odst. 1 a 2 zákona, a to podle charakteru porušení zákona. Tento právní názor nepředstavuje novinku v rozhodovací praxi, odkázat lze na rozhodnutí ve věci sp. zn. ÚOHS-S0385/2020/VZ ze dne 30. 11. 2020, popř. na rozhodnutí odkazované Úřadem v bodu 124 napadeného rozhodnutí.

Lhůta pro podání námitek proti porušení § 99 odst. 2 zákona v případě, že zadavatel neprodlouží lhůtu pro podání nabídek vůbec, je tak dána ustanovením § 242 odst. 1 zákona, podle něhož „námítky musí být zadavateli doručeny do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení tohoto zákona zadavatelem“. Nelze totiž využít speciálních ustanovení o běhu této lhůty. Pokud zadavatel lhůtu podle § 99 odst. 2 zákona **prodlouží, ale nedostatečně, jedná se o porušení zákona oznamovaným úkonem a lhůta proti takovému porušení se řídí ustanovením § 242 odst. 2 zákona, které míří na námítky proti „úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli“.** Ustanovení § 242 odst. 4 zákona se neuplatní, neboť upravuje běh lhůty v případě námitek proti zadávací dokumentaci.

Ohledně okamžiku, kdy navrhovateli začíná běžet subjektivní lhůta dle § 242 odst. 1 zákona, tedy kdy se navrhovatel o domnělém porušení zákona dozvěděl, lze vyjít z toho, že prodloužení lhůty pro podání nabídek je zadavatel povinen uveřejnit stejným způsobem jako původní délku lhůty (§ 99 odst. 1 zákona), tedy ve Věstníku veřejných zakázek. Tam může stěžovatel po změně zadávací dokumentace ověřit, zda k prodloužení lhůty, k němuž byl zadavatel povinen současně se změnou zadávací dokumentace, opravdu došlo, či nikoliv. Ve většině případů zadavatel přímo ve vysvětlení zadávací dokumentace deklaruje, že lhůta pro podání nabídek prodloužena nebude. Navrhovatel se tedy o případném porušení § 99 odst. 2 zákona dozvídá přímo z vysvětlení zadávací dokumentace a tento okamžik je rozhodující pro běh lhůty dle § 242 odst. 1 zákona.

Navrhovatel v bodu 16 rozkladu odkazuje na komentář zákona nakladatelství C. H. Beck, z něhož cituje, že nelze akceptovat závěr, že lhůta pro podání námitek proti vysvětlení zadávací dokumentace bude běžet samostatně a nezávisle na lhůtě pro podání námitek proti zadávací dokumentaci. S touto citací není odůvodnění rozhodnutí Úřadu, ani jeho upřesnění

*v tomto rozhodnutí v rozporu. Vysvětlení zadávací dokumentace se stává součástí zadávací dokumentace, zadávacích podmínek, tedy plynutí lhůty pro námitky proti němu se posuzuje dle § 242 odst. 4 zákona.*³

27. Z výše uvedené citace lze shrnout, že zatímco námitky proti opomenutí spočívajícímu v neprodloužení lhůty mají být podány ve lhůtě dle § 242 odst. 1 zákona, námitky proti provedenému úkonu spočívajícímu v nedostatečném prodloužení lhůty mají být podány ve lhůtě podle § 242 odst. 2 zákona, a nakonec, že námitky proti zadávací podmínce do zadávacího řízení vysvětlením nově vnesené mají být podány ve lhůtě dle § 242 odst. 4 zákona, neboť jde o námitky proti materiálnímu obsahu vysvětlení, nikoliv o námitky proti úkonu s ním spojenému.
28. Úvaha navrhovatele, že neprodloužení či nedostatečné prodloužení lhůty k podání nabídek je zadávací podmínkou a že proti takové by měla být dána lhůta k podání námitek dle § 242 odst. 4 zákona je proto chybná. Navrhovatel totiž v rozkladu setrvale nesprávně označuje tvrzený úkon, resp. opomenutí zadavatele dle § 99 odst. 2 zákona za součást zadávacích podmínek, respektive jejich změnu. Jak bylo však výše v citaci uvedeno, jedná se o úkon, resp. opomenutí zadavatele, které svými vlastnostmi naplňují charakter ustanovení § 242 odst. 1 a 2 zákona. Byť Úřad v případě jednoho z vysvětlení nesprávně uvádí ustanovení § 242 odst. 2 zákona (namísto § 242 odst. 1 zákona), nemá tato skutečnost vliv na závěr, že námitky nebyly podány včas.
29. Navrhovatel v rozkladu zmiňuje a shledává nežádoucím, aby lhůty pro podání námitek proti neprodloužení lhůty pro podání nabídek trvaly a končily později než sama lhůta pro podání nabídek. Taková situace je sice procesně komplikovaná (zadavatel by mohl až po uplynutí lhůty pro podání nabídek zvážit, zda svým postupem v zadávacím řízení neporušil zákon, a zda je tedy namístě pokračovat v zadávacím řízení v případě, že jej neporušil, anebo naopak zadávací řízení zrušit a zahájit znovu, pokud v rozporu se zákonem konal), nicméně bytostně důležitá, a to z následujícího důvodu. Pokud zadavatel například 6 dní před koncem lhůty pro podání nabídek změní zadávací podmínky a v rozporu s § 99 odst. 2 zákona adekvátně neprodlouží lhůtu pro podání nabídek, měl by účastník řízení za použití zdejšího tvrzení navrhovatele právě pouhých 6 dnů na adekvátní reakci, tedy podání námitek. To je však zcela pochopitelně nepřijatelně krátká doba, zcela v rozporu se smyslem zadávacího řízení a právy účastníků. Naopak výkladem, který použil Úřad, má účastník řízení za všech okolností zákonnou lhůtu 15 dnů k podání námitek proti úkonu zadavatele (či jeho opomenutí), která mu nemůže být nijak nepřijatelně zkrácena.
30. Pochopitelně nelze rozporovat, že samo stanovení lhůty v zadávací dokumentaci je zadávací podmínkou. Předmětná námitka uplatňovaná navrhovatelem však nemíří proti této lhůtě jako zadávací podmínce původně stanovené dle § 57 zákona a její přiměřenosti, nýbrž proti jejímu nedostatečnému prodloužení, což představuje úkon zadavatele, či zcela absentujícímu prodloužení, což představuje opomenutí zadavatele v rozporu s § 99 odst. 2 zákona. Prodloužení lhůty pro podání nabídek je totiž úkonem, který je zadavatel povinen učinit v případě, že dochází ke změně zadávacích podmínek, a tato změna je zároveň oznamována v dokumentech povinně uveřejňovaných či doručovaných účastníkům.

³ Pro lepší přehlednost citace byl text v rozhodnutí o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ původně zvýrazněný kurzívou v tomto rozhodnutí podtržen. Tučné zvýraznění bylo doplněno až nyní ve zdejším rozhodnutí o rozkladu.

31. Navrhovatel v rozkladu cituje několik odborných komentářů k zákonu, z nichž dovozuje jím tvrzený charakter namítaného pochybení zadavatele. Závěry Úřadu jsou však s těmito komentáři v souladu, neboť měněné zadávací podmínky bezpochyby jsou součástí zadávací dokumentace, proti které mohou být námitky podány až do konce lhůty pro podání nabídek, ale skutečnost, že zadavatel nedostatečně prodloužil lhůtu pro podání nabídek, případně ji neprodloužil vůbec, ačkoliv tak učinit měl, není zadávací podmínkou, nýbrž úkonem, resp. opomenutím zákonem vyžadovaného postupu v zadávacím řízení.
32. Značnou část rozkladové argumentace navrhovatele pak tvoří nesprávné směšování pojmů, a to námitek proti zadávacím podmínkám a námitek proti neprodloužení lhůty k podání nabídek. Navrhovatel proto opakovaně nesprávně tvrdí, že při použití výkladu použitého Úřadem by běžela souběžně jak lhůta proti původním zadávacím podmínkám (do konce lhůty pro podání nabídek), tak proti novým podmínkám aktualizovaným (do 15 dnů od uveřejnění). To však v žádném případě není pravda a ze strany navrhovatele zde dochází ke zcela chybné interpretaci závěrů Úřadu. Změnou zadávacích podmínek se tyto podmínky jednoznačně stávají součástí aktualizované zadávací dokumentace, a proti takovým je tedy bezpochyby možno podat námitky do konce lhůty pro podání nabídek. Pouze výslovně otázka týkající se porušení § 99 odst. 2 zákona a neprodloužení či nedostatečného prodloužení lhůty pro podání nabídek disponuje samostatnou lhůtou, neboť se jedná o nezákonnost úkonu (opomenutí zadavatele).
33. Nelze ani opominout, že námitky proti prostému neprodloužení lhůty jsou na rozdíl od věcného rozboru nezákonnosti zadávacích podmínek úkonem poměrně administrativně i právně nenáročným. Neexistuje praktický důvod pro to, aby byla i pro tyto námitky poskytována delší lhůta.
34. Pokud navrhovatel na straně 9 rozkladu poukazuje na dřívější rozhodnutí Úřadu a jeho předsedy, ze kterých dle jeho názoru vyplývá odlišné chápání lhůt, je namístě k tomu uvést následující. Navrhovatelem odkazovaná rozhodnutí se týkala přezkumu přiměřenosti lhůty pro podání nabídek, kterou tamní navrhovatel napadal. Jednalo se tedy o námitky proti zadávací podmínce – původní lhůtě pro podání nabídek, přičemž v rámci přezkumu bylo rovněž zvažováno, jestli má být v otázce její přiměřenosti přihlédnuto k tomu, že byla dále prodlužována. Ve zdejší věci se však jedná o námitky proti úkonu, resp. opomenutí zadavatele, kterým se však navrhovatelem odkazovaná rozhodnutí nevěnovala. K textu rozkladu na straně 16, kde navrhovatel sděluje, že mu není známa žádná judikatura, která by se vztahem ustanovení § 242 zákona ke zdejší věci zabývala, lze toliko uvést, že ani předsedovi Úřadu není taková judikatura známa, nicméně trvá na svém recentním závěru vysloveném v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ, který v tomto rozhodnutí následuje a opakuje.
35. V poslední řadě je potřeba poznamenat k tvrzení navrhovatele, že zadavatel byl na základě podaných dotazů informován o pochybnostech týkajících se dodržení ustanovení § 99 odst. 2 zákona již před podáním námitek (neboť jej navrhovatel na jím tvrzené nesrovnalosti upozorňoval již požadavkem na vysvětlení zadávací dokumentace), že ani tato skutečnost nehojí opožděnost doručení námitek týkajících se neprodloužení lhůty pro podání nabídek. Zadávací řízení je vysoce formalizovaný proces, ve kterém může být podán návrh k přezkumu Úřadem pouze za striktně dodržení podmínek včasného a řádného podání námitek. Tuto podmínku nelze zhojit skutečností, že zadavatel byl již z procesu vysvětlování zadávací

dokumentace seznámen s tím, v čem spatřuje navrhovatel problém, neboť nelze po zadavateli požadovat, aby toto jednání navrhovatele považoval za námitky ve smyslu § 241 zákona, které bylo třeba vyřídit postupem podle § 245 zákona.

Závěr

36. Úřad tedy postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, pokud napadeným rozhodnutím v části návrhu zastavil správní řízení, neboť mu nepředcházely řádně a včas podané námitky. Podmínky pro částečné rozhodnutí (včetně účelnosti) byly v tomto případě splněny, přičemž k námitce proti nedostatečnému či zcela absentujícímu prodloužení lhůty pro podání nabídek dle § 99 odst. 2 je příslušná lhůta 15 dnů dle § 242 odst. 1, resp. odst. 2 zákona, kterou navrhovatel nedodržel.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. JUDr. Daniel Chamrád, advokát, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 9
2. Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy